

947

No. 6107

NORWAY
and
UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND

Convention providing for the reciprocal recognition and enforcement of judgments in civil matters. Signed at London, on 12 June 1961

Official texts: Norwegian and English.

Registered by Norway on 5 April 1962.

NORVÈGE
et
ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE
ET D'IRLANDE DU NORD

Convention relative à la reconnaissance et à l'exécution réciproques des jugements en matière civile. Signée à Londres, le 12 juin 1961

Textes officiels norvégien et anglais.

Enregistrée par la Norvège le 5 avril 1962.

[NORWEGIAN TEXT — TEXTE NORVÉGIEN]

No. 6107. OVERENSKOMST MELLOM REGJERINGEN FOR KONGERIKET NORGE OG REGJERINGEN FOR DET FORENTE KONGERIKE STORBRIANNIA OG NORD-IRLAND OM GJENSIDIG ANERKJENNELSE OG FULLBYRDELSE AV DOMMER I SIVILE SAKER

Regjeringen for Kongeriket Norge og regjeringen for Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland,
som på basis av gjensidighet ønsker å treffe bestemmelse om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer i sivile saker,
er blitt enige om følgende :

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikkel I

I denne overenskomst :

(1) betyr ordene „territoriet til en (eller den annen) av de kontraherende parter“ :

(a) når det gjelder Kongeriket Norge, Norge, og

(b) når det gjelder Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland (heretter kalt Det Forente Kongerike), England og Wales, Skottland og Nord-Irland samt territorier som overenskomsten i medhold av artikkel X er utvidet til å gjelde for.

(2) betyr ordet „dom“ hvilken som helst avgjørelse av en domstol, uansett hvordan den er betegnet (dom, ordre o.l.) ved hvilken partenes rettigheter er fastlagt, og som ikke kan omgjøres av vedkommende domstol. Det omfatter dommer som er påanket eller som fremdeles kan påankes ved domstolene i landet til den opprinnelige domstol. Hvis det beløp som ifølge en dom skal betales i omkostninger og renter ikke er fastsatt i selve dommen, men i en særlig rettslig beslutning, skal en slik beslutning anses for å være en del av dommen for så vidt angår denne overenskomst.

(3) betyr ordene „opprinnelige domstol“ i forhold til hvilken som helst dom, den domstol som har avsagt dommen, og ordene „den mottakende domstol“

den domstol ved hvilken dommen søkes anerkjent, eller til hvilken det inngis søknad om registrering av en dom eller om godtakelse av dommen for fullbyrdelse.

(4) betyr ordet „domsdebitor“ den person mot hvilken dommen er avsagt i den opprinnelige domstol, og omfatter, hvor det er nødvendig, hvilken som helst person mot hvilken en slik dom kan fullbyrdes ifølge loven i landet til den opprinnelige domstol. Ordet „domskreditor“ betyr den person som dommen er avsagt til fordel for, og omfatter, hvor det er nødvendig, hvilken som helst annen person som har fått hjemmel til de rettigheter som dommen gjelder.

(5) omfatter ordet „anke“ ethvert rettergangsskritt som tar sikte på å få dommen opphevet, endret eller satt tilside. Det omfatter også en begjæring om gjenopptakelse eller om stansning av fullbyrdelsen.

Artikkel II

(1) Med de unntak som følger av bestemmelsene i denne artikkels punkt (2) skal nærværende overenskomst gjelde for dommer i sivile saker, og for dommer i straffesaker som gjelder betaling av en pengesum som erstatning eller oppreisning til en skadelidt, avsagt etter denne overenskomsts ikrafttreden av følgende domstoler :

(a) i Kongeriket Norge, Høyesterett, lagmannsrettene og herreds- og byrettene, og

(b) i Det Forente Kongerike, the House of Lords; for England og Wales, the Supreme Court of Judicature (Court of Appeal og High Court of Justice) og the Courts of Chancery i grevskapene Palatine of Lancaster og Durham; for Skottland, the Court of Session og the Sheriff Court; og for Nord-Irland, the Supreme Court of Judicature.

(2) Denne overenskomst kommer ikke til anvendelse på :

(a) dommer avsagt etter anke fra domstoler som ikke er nevnt i denne artikkel punkt (1),

(b) dommer i familierettslige saker (innbefattet ekteskapsaker og saker vedrørende økonomiske forhold mellom ektefeller som sådanne),

(c) dommer avsagt i saker vedrørende inndriving av skatter eller avgifter av liknende natur eller av en bot eller annen straff.

(3) Denne overenskomst skal ikke være til hinder for anerkjennelse og fullbyrdelse i en kontraherende parts territorium, i samsvar med den nasjonale lovgivning som for tiden er i kraft i vedkommende land, av dommer avsagt av hvilken som helst domstol i den annen kontraherende parts territorium, som denne overenskomst ikke gjelder for, eller som er avsagt under omstendigheter hvor bestemmelsene i denne overenskomst ikke krever slik anerkjennelse eller fullbyrdelse.

ANERKJENNELSE AV DOMMER

Artikkel III

(1) I denne overenskomst betyr anerkjennelse av en dom at dommen skal ha bindende virkning for så vidt angår den pådømte tvistegenstand i enhver videre rettergang mellom de samme parter (domskreditor og domsdebitor).

(2) Dommer avsagt i en kontraherende parts territorium skal, med de unntak som følger av bestemmelsene i punkt (3) og (4) i denne artikkel, anerkjennes i den annens territorium, hvis det ikke kan fremsettes noen innsigelse mot dommen på ett av følgende grunnlag :

- (a) Den opprinnelige domstols kompetanse i den sak det gjelder anerkjennes ikke etter bestemmelsene i artikkel IV.
- (b) Domsdebitor som saksøkt ved sakens behandling for den opprinnelige domstol, har ikke (uansett om stevningen ble riktig forkynt for ham i samsvar med loven i landet til den opprinnelige domstol) mottatt underretning om saken med tilstrekkelig varsel for å sette ham i stand til å ta til motmele under denne, og uteble. I alle tilfelle hvor det er bevist at underretning om saken er blitt riktig forkynt for saksøkte i samsvar med artikkel 3, eller artikkel 4, avsnitt (a), punkt (1) eller (2) i Overenskomst mellom Norge og Det Forente Kongerike angående den sivile rettergang av 30. januar 1931, skal det imidlertid anses godtgjort at saksøkte virkelig mottok underretning om saken.
- (c) Dommen var, etter den mottakende domstols mening, oppnådd ved svik.
- (d) Anerkjennelse av dommen ville være uforenlig med rettsordenen i landet til den mottakende domstol.
- (e) Domsdebitor, som saksøkt ved sakens behandling for den opprinnelige domstol, var en person som ifølge alminnelige folkerettslige regler hadde krav på immunitet overfor søksmål ved domstolene i landet til den opprinnelige domstol, og ikke godtok vedkommende domstols kompetanse, eller hvis dommen søkes fullbyrdet overfor en person som ifølge alminnelige folkerettslige regler har krav på immunitet overfor rettergangsskritt ved den mottakende domstol.

(3) Hvor den mottakende domstol har brakt på det rene at dommen er påanket i landet til den opprinnelige domstol, eller at dette ikke er tilfelle, men ankefristen ikke er utløpt etter loven i landet til den opprinnelige domstol, kan den mottakende domstol, i den utstrekning dens lands lov gir adgang til det, anerkjenne dommen, eller nekte å anerkjenne dommen, eller utsette avgjørelsen

med hensyn til anerkjennelsen av dommen, slik at domsdebitor får anledning til å fullføre eller påbegynne ankesak.

(4) Hvor den mottakende domstol har brakt på det rene at tvistegjenstanden under saken ved den opprinnelige domstol för dommens avsigelse ved denne domstol hadde vært gjenstand for dom ved en domstol som hadde kompetanse i saken, kan den mottakende domstol nekte å anerkjenne den dom som er avsagt av den opprinnelige domstol.

Artikkel IV

(1) For så vidt angår bestemmelsen i artikkel III, punkt (2), underpunkt (a), skal domstolene i landet til den opprinnelige domstol, med de unntak som følger av denne artikkels punkt (2), (3) og (4), anses for å ha kompetanse i alle saker :

- (a) hvor domsdebitor, som saksøkt under saksbehandlingen for den opprinnelige domstol, godtok vedkommende domstols jurisdiksjon ved frivillig å møte i retten av andre grunner enn for å beskytte, eller oppnå frigivelse av, eiendom som er beslaglagt, eller truet med beslagleggelse under saksbehandlingen, eller for å bestride domstolens kompetanse, eller
- (b) hvor domsdebitor var saksøker, eller hadde fremsatt motkrav, under saksbehandlingen for den opprinnelige domstol, eller
- (c) hvor domsdebitor, som saksøkt under saksbehandlingen for den opprinnelige domstol, för saksbehandlingsens begynnelse hadde godtatt vedkommende domstols kompetanse eller kompetansen til domstolene i landet til vedkommende domstol med hensyn til den tvistegjenstand som behandlingen gjaldt, eller
- (d) hvor domsdebitor, som saksøkt for den opprinnelige domstol, ved saksbehandlingsens begynnelse var bosatt i, eller hvis det er tale om en juridisk person, hadde sitt hovedkontor i, landet til vedkommende domstol, eller
- (e) hvor domsdebitor, som saksøkt for den opprinnelige domstol, hadde et kontor eller forretningssted i landet til vedkommende domstol, og saksbehandlingen for denne domstol gjaldt en forretning foretatt gjennom eller ved angjeldende kontor eller forretningssted.

(2) Bestemmelsene i punkt (1) i denne artikkel gjelder ikke for dommer hvor tvistegjenstanden er fast eiendom, eller for dommer med hensyn til lösöre, hvis de er endelige, ikke bare mellom partene i saken, men også i forhold til hvilken som helst annen person som gjør krav på en interesse i den gjenstand saken gjelder, som er uforenlig med angjeldende dom. Den opprinnelige domstols kompetanse skal allikevel anerkjennes hvis slik eiendom befant seg i landet til den opprinnelige domstol på det tidspunkt da saksbehandlingen ved denne domstol ble påbegynt.

(3) Bestemmelsene i punkt (1) i denne artikkel gjelder ikke :

(a) for dommer som gjelder arv eller dødsboskifte,

(b) for dommer som gjelder konkursbehandling eller avvikling av selskaper eller andre juridiske personer.

Når det gjelder dommer avsagt i slike saker som omhandles i nærværende punkt, skal den opprinnelige domstols kompetanse anerkjennes i alle tilfelle hvor slik anerkjennelse er i samsvar med loven i landet til den mottakende domstol.

(4) Den opprinnelige domstols kompetanse behøver ikke å anerkjennes i de tilfelle som omhandles i denne artikkels punkt (1), underpunkt (d) og (e), og i punkt (2), hvis saksanlegg ved den opprinnelige domstol var i strid med en avtale om at vedkommende tvist skulle bilegges på annen måte enn ved innbringelse for domstolene i landet til vedkommende domstol.

(5) Anerkjennelse av den opprinnelige domstols kompetanse skal ikke nektes av den grunn at den opprinnelige domstol ikke hadde kompetanse etter sitt eget lands lov, hvis ifølge loven i landet til den opprinnelige domstol, dommen er bindende med mindre og inntil de nødvendige skritt blir tatt for å få den omstøtt.

FULLBYRDELSE AV DOMMER

Artikkel V

Dommer avsagt i territoriet til en av de kontraherende parter skal tvangsfullbyrdes i den annen parts territorium på den måte som er bestemt i artiklene VI-VIII i nærværende overenskomst, forutsatt at følgende betingelser er oppfylt :

(a) at dommen kan være gjenstand for tvangsfullbyrdelse, heri innbefattet avsetning, i landet til den opprinnelige domstol,

(b) at dommen går ut på betaling av en sum penger, enten som saksomkostninger eller på annen måte,

(c) at domsbeløpet ikke fullt ut er betalt,

(d) at det ikke foreligger noen slike hindringer for anerkjennelse som er nevnt i artikkel III, punkt (2) og (4).

Hvis den mottakende domstol har brakt på det rene at dommen er påanket i landet til den opprinnelige domstol, eller at dette ikke er tilfelle, men fristen for anke, hvis det er noen slik frist, ikke er utløpt etter loven i landet til den opprinnelige domstol, behøver den mottakende domstol ikke å fullbyrde dommen, men skal hvis det fremsettes begjæring om dette og domsdebitor ikke stiller sikkerhet, treffe slike midlertidige forføyninger som foreskrives av dens egen lov når det gjelder dommer avsagt av domstoler i dens eget land.

Artikkel VI

(1) For at en dom avsagt i Kongeriket Norge skal fullbyrdes i Det Forente Kongerike må domskreditor inngi søknad om registrering i samsvar med de regler som gjelder for vedkommende domstol :

- (a) i England og Wales, til the High Court of Justice,
- (b) i Skottland til the Court of Session, og
- (c) i Nord-Irland til the Supreme Court of Judicature.

(2) Søknader om registrering må ledsages av :

- (a) en bekreftet avskrift av dommen i sin helhet, forsynt med domstolens segl,
- (b) en slik bekreftet erklæring om sakens fakta som kreves etter de regler som gjelder for den mottagende domstol, hvori det også opplyses om dommen den dag søknaden inngis kan gjøres til gjenstand for avsetning eller almindelig tvangsfullbyrdelse i Norge,
- (c) en oversettelse av alle dokumenter som er nødvendige ifølge dette punkt (unntatt den bekreftede erklæring på engelsk), bekreftet av en edsvoren translatør eller av en av de høye kontraherende parters diplomatiske eller konsulære tjenestemenn.

(3) De dokumenter som er omhandlet i punkt (2) behøver ingen ytterligere legalisering.

(4) Hvis det er inngitt søknad i samsvar med punkt (1) og (2) i denne artikkel vedrørende en dom som oppfyller betingelsene i artikkel V, skal dommen registreres.

Artikkel VII

(1) For at en dom avsagt i Det Forente Kongerike skal fullbyrdes i Norge må domskreditor i Norge inngi søknad i samsvar med de regler som gjelder for vedkommende domstol til den namsrett i hvis distrikt domsdebitor har sin bopel, eller til hvilken som helst annen domstol som har kompetanse etter norsk lov, om at dommen godtas for fullbyrdelse.

(2) Søknaden skal ledsages av :

- (a) en bekreftet avskrift av dommen, forsynt med domstolens segl, eller, når det gjelder dommer avsagt av „sheriff court“, forsynt med „sheriff clerk“s underskrift,
- (b) et dokument utstedt av den opprinnelige domstol, som inneholder en utførlig redegjørelse for saksbehandlingen og de rettsforhold som dommen baserer seg på, og angir om ankefristen den dag søknaden inngis er utløpt uten at dommen er påanket i Det Forente Kongerike,

(c) en oversettelse av alle dokumenter som er nødvendige ifølge dette punkt, bekreftet av en edsvoren translatør eller av en av de høye kontraherende parters diplomatiske eller konsulære tjenestemenn.

(3) De dokumenter som er omhandlet i punkt (2) behøver ingen ytterligere legalisering.

(4) Hvis det er inngitt søknad i samsvar med punkt (1) og (2) i denne artikkel vedrørende en dom som oppfyller betingelsene i artikkel V, skal dommen godtas for fullbyrdelse.

Artikkel VIII

(1) Når en dom er registrert i henhold til artikkel VI eller når en dom er blitt godtatt for fullbyrdelse i henhold til artikkel VII, skal dommen fra dagen for registreringen eller godtakelsen for fullbyrdelsen ha samme virkning som om den hadde vært en dom opprinnelig avsagt i landet til den mottakende domstol når det gjelder alle spørsmål som står i forbindelse med fullbyrdelsen av den i landet til den mottakende domstol, og den mottakende domstol skal ha samme kontroll og kompetanse når det gjelder fullbyrdelsen av dommen som den har når det gjelder fullbyrdelsen av liknende dommer avsagt i dens eget land.

(2) Fremgangsmåten for registrering av en dom i henhold til artikkel VI, og for godtakelse av en dom for fullbyrdelse i henhold til artikkel VII, skal gjøres så enkel og hurtig som mulig, og det skal ikke kreves deponering av sikkerhet for omkostninger av noen som inngir søknad om slik registrering eller om godtakelse av en dom for fullbyrdelse.

(3) Etter at det er gått 6 år fra dagen for dommens avsigelse i den opprinnelige domstol, hvis dommen ikke er påanket i landet til den opprinnelige domstol, eller fra dommens avsigelse i siste instans hvis den er påanket, skal det ikke foreligge noen forpliktelse i henhold til denne konvensjon til å fullbyrde dommen.

(4) Hvis den mottakende domstol finner at dommen, med hensyn til hvilken det er inngitt søknad om registrering i henhold til artikkel VI eller om godtakelse for fullbyrdelse i henhold til artikkel VII er delvis, men ikke helt oppfylt ved betaling den dag søknaden inngis, skal dommen registreres eller godtas for fullbyrdelse for så vidt angår det som står igjen på vedkommende tidspunkt, forutsatt at dommen ellers er av den art at den kan fullbyrdes i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst.

(5) Hvis den mottakende domstol finner at dommen, med hensyn til hvilken det er inngitt søknad om registrering etter artikkel VI eller om godtakelse for fullbyrdelse etter artikkel VII, gjelder forskjellige saksforhold, og at noen, men ikke alle bestemmelser i dommen er av den art at hvis vedkommende bestemmelser hadde foreligget i særskilte dommer, kunne disse dommer blitt registrert eller godtatt for fullbyrdelse, kan dommen registreres eller godtas for

fullbyrdelse for så vidt angår de nevnte bestemmelser, men ikke for så vidt angår andre bestemmelser som finnes i den.

(6) Hvis det ifølge en dom skal betales en pengesum som er angitt i en annen valuta enn valutaen i landet til den mottakende domstol, skal det på grunnlag av loven i landet til den mottakende domstol bestemmes om og i tilfelle på hvilken måte og under hvilke omstendigheter den sum som dommen lyder på kan eller skal omregnes til valutaen i landet til den mottakende domstol av hensyn til betalingen eller fullbyrdelsen av domsbeløpet.

(7) Når en dom registreres eller godtas for fullbyrdelse skal det, hvis domsdebitor forlanger det, medtas omkostninger ved registrering eller godtakelse for fullbyrdelse, samt det beløp som er påløpt i renter, fastsatt etter loven i landet til den mottakende domstol.

AVSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikkel IX

Vanskeligheter som måtte reise seg i forbindelse med fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst skal løses ad diplomatisk veg.

Artikkel X

(1) Regjeringen for Det Forente Kongerike kan, ved underretning gitt ad diplomatisk veg, når som helst så lenge overenskomsten er i kraft i henhold til artikkel XI, og forutsatt at det ved noteveksling er inngått en avtale om de punkter som er nevnt i avsnitt (2) i denne artikkel, utvide denne overenskomsts område til hvilket som helst territorium for hvis innternasjonale forbindelse regjeringen for Det Forente Kongerike er ansvarlig.

(2) För det gis underretning om utvidelse i henhold til foregående punkt, skal det ved noteveksling avtales mellom de kontraherende parter hvilke domstoler i vedkommende territorium skal være domstoler hvis dommer denne overenskomst skal gjelde for, og hvilke domstoler som søknader om registrering av en dom skal sendes til.

(3) En utvidelse av overenskomsten i henhold til denne artikkel skal tre i kraft 3 måneder etter den dag da underretning er gitt som nevnt i punkt (1) i denne artikkel.

(4) Hver av de kontraherende parter kan når som helst etter at det er gått 3 år fra ikrafttredden av en utvidelse av denne overenskomst til territorier som nevnt i denne artikkels punkt (1), bringe en slik utvidelse til opphør med 6 måneders varsel om dette ad diplomatisk veg.

(5) Hvis overenskomsten bringes til opphør i henhold til artikkel XI, skal dette, med mindre noe annet uttrykkelig er avtalt av de kontraherende parter,

ipso facto medføre at overenskomsten bringes til opphør i forhold til territorier som den er utvidet til å gjelde for i henhold til denne artikkels punkt (1).

Artikkel XI

Denne overenskomst skal ratifiseres. Ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Oslo. Overenskomsten skal tre i kraft 1 måned etter dagen for utveksling av ratifikasjonsdokumentene, og skal gjelde i 3 år fra den dag den treer i kraft. Hvis ingen av de kontraherende parter minst 6 måneder før utløpet av den nevnte 3-årsperiode har underrettet den annen ad diplomatisk veg om at den har til hensikt å bringe overenskomsten til opphør, skal denne forbli i kraft inntil 6 måneder har forløpt fra den dag da en av de kontraherende parter har gitt slik underretning.

TIL BEKREFTELSE av foranstående har de undertegnede, som har behørig fullmakt til dette fra sine respektive regjeringer, undertegnet denne overenskomst.

UTFERDIGET i 2 eksemplarer i London den 12. juni 1961 i det norske og engelske språk. Begge tekster har samme gyldighet.

For Kongeriket Norges Regjering :

Erik BRÅADLAND

For Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia
og Nord-Irland :

Edward HEATH
